

ÓHEGY-HÍREK

ÓBUDA HEGYVIDÉKIEK EGYESÜLETÉNEK LAPJA • XVI. ÉVFOLYAM 5. SZÁM • 2011. JÚNIUS

Szindbáddal Óbudán

ÓHEGY NAPOK KRÚDY SZELLEMÉBEN

Június 17-18-19.

A Táborhegyi Népházban (1037 Táborhegy, Toronya utca 33.)

Az Óhegy Egyesületben immár 9. alkalommal rendezzük meg a Történelmi Óhegy Napokat, és utazunk vissza az időben. Ez évben gondolatban felszállunk a Vörös Postakocsira, és felidézünk az „Ódonságok Városának” - a Krúdy-korabeli Óbudának - színeit, ízeit, szereplőit, hangulatát. Bízunk benne, hogy a 3 napos rendezvényen mindenki megtalálja az őt leginkább érdeklő programot.

Rendezvény fővédnöke: **Bús Balázs** polgármester úr.

Június 17. péntek, 18 órakor

Vörös postakocsi nyomában

Gedeon Péter régi Óbudát idéző építészeti grafikáinak kiállítás megnyitója, majd

Krúdy kedves Óbudája

Dr. Saly Noémi történész, a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum múzeológusának előadása. Az est háziasszonya **Raffinger Éva** akinek előadásában Krúdy Gyula írásából idézetek és Krúdyról szóló versek hangzanak el.

Június 18. szombat, 18 órakor

Krúdy Gyula: A három holló

című egyfelvonásos darabjának bemutatója. Rendező: Papp János színművész, előadják az Óhegy Egyesület amatőr színjátszói: Benyóné Dr. Mojszis Dóra, Cseresznyák Veronika, Etelközi Péter, Holup Marcell, Pirchala István, Raffinger Éva és Szász Kálmán.

Tangó-bemutató

A szindarab után 19.30-tól mutatják be: Cseresznyák Veronika, Harkay Ági, Harkay Csaba, Havas Judit, Havas Gábor, Kántor Béla, Kántor Ildikó, Lázár Sarolta, Dónal O'Neill, Varga Béla. A táncot betanította: Pollák Anna

Vacsora Rezeda Kázmér asztalánál

Menü: fogadó-pálinka, Jókai (csülkös) bablevés, óbudai túros csusza és krampampuli.

A vacsora végén **kalapverseny** és **költőverseny**. Kérjük a tisztelt Vendégeket, hogy lehetőségükhöz mérten szíveskedjenek kort idéző öltözetben megjelenni, kalap, öltöny, stb. Az est folyamán Csényi Ferenc fokozza a hangulatot korabeli slágerekkel.

Június 19. vasárnap, de. 10 órától

Főző- és sütiverseny

Krúdy-korabeli magyar, sváb, tót és zsidó ételekből és süteményekből, az „Óhegy Legjobb Szakácsa 2011” és az „Óhegy Legjobb Cukrásza 2011” címek elnyeréséért.

Amíg a finom ételek készülnek a gyerekek vetélkedhetnek lepényevésben, a vendégek kézműveskedhetnek, valamint mindenki egyaránt nosztalgizhat Huszárik Zoltán és Latinovits Zoltán örökbecsű „**Szindbád**” filmjén.

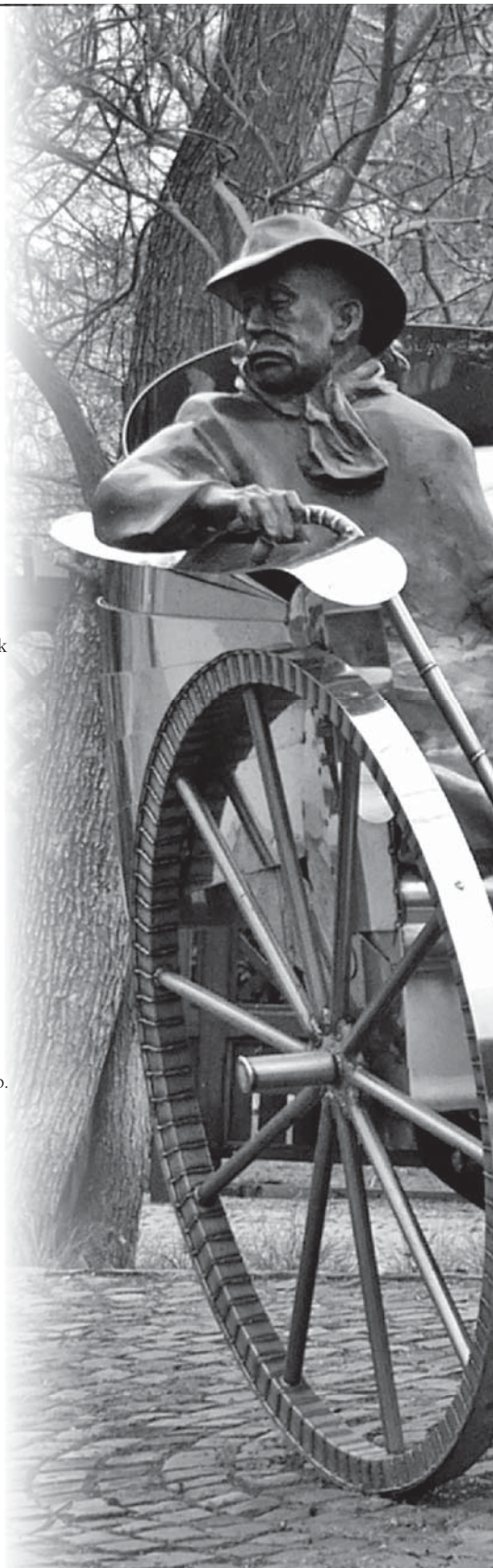
14 órakor: a főző- és sütiverseny ünnepélyes eredményhirdetése, díjkiosztás, majd az ételek jóízű elfogyasztása. Ezután kötetlen beszélgetés, - amúgy „krúdysan”.

A 3 napos rendezvényre a belépés ingyenes, kivétel a szombati vacsora amelyre a részvételi jegyeket 2500 Ft-ért, kizárólag elővételben lehet megvásárolni. A vasárnapi főzőversenyre kóstolójegyeket 300 Ft-ért a helyszínen lehet majd megkapni.

Érdeklődni lehet még Benyóné Dr. Mojszis Dóra szervezőnél a 30-333 2902 telefonon.

A rendezvény kiemelt támogatója: INTERSPAR ÓBUDA

Mindenkit sok szeretettel vár az Óhegy Egyesület vezetősége, és Krúdy szelleme!

Az Óhegy Napok programjának ibletője idén:

Krúdy Gyula

(1878-1933)

„Az élet gazdagsága az övé, az a kincs, hogy mindent másképpen lát, mint a többiek... Ez a világ, amit ő álmodik, a bánatos, egyszerű frizurájú nőkkel, a kisvárosi alakokkal, a legendás hercegekkel, máris mese és történelem, a szemünk elől sóbajt el innen...”

Kosztolányi Dezső

1878. október 21-én született Nyíregyházán. Apja, Krúdy Gyula jómódú nyíregyházi ügyvéd, anyja, Csákányi Júlia szobalány. Krúdyt törvénytelen gyerekként anyakönyvezték, szülei csak 1895-ben, 10. gyermekük születése után házasságot kötöttek.

Iskoláit szülővárosában, Szatmárnémetiben és Podolinban végezte. Csak író akart lenni és semmi más. Tizenöt éves korában jelent meg első novellája nyomtatásban. Érettségijéig több mint 200 novellát publikált, közben diákújságokat adott ki.

Érettségije idején Debrecenben újságíró - „Az apám - büszke, nagyalátó ember - azt hitte, hogy majd követ leszek Párizsban. Az anyám szolgabíró szeretett volna nevelni belőlem. Egy napon aztán megszöktem a háztól. Beálltam hírlapírónak Debrecenbe. Öreg tanárom, Porubszky Pál egy hét múlva értem jött: legalább az érettségi vizsgát tegyem le elébb.” Hírlapírónak szöktem el a szülői háztól, vidéki színésznek bolondultam, boldog voltam, művész voltam, ittam, mulattam, szerettem, nem is tudom, hogy mi történt velem...” - írja magáról. Később a nagyváradi „Szabadság” szerkesztőségében dolgozott.

A milleniumi ünnepségekre Pestre utazott, bekapcsolódott a századforduló pezsgő irodalmi világába, s élte a bohém művész mindennapjait. 1897-ben ismerkedett meg a nála csaknem 7 évvel idősebb Spiegler Bellával. Bár szülei nem helyeselték a kapcsolatot, 1899 végén összeházasodtak.

Rengeteget dolgozott. A századfordulói közeli félezer elbeszélést írt, 7 kisregénye jelent meg a lapokban, egy novelláskötete és egy regénye könyv alakban került az olvasók elé.

Lánya, Krúdy Zsuzsa így ír róla: „Vastag, kerek tollszárral, hegyes tollal, diósgyöri árkusokra rótt apró gyöngybetűt..., napi 16 oldalt, Jókai teljesítményét szabta ki magának. Hosszú, gyötrelmes, órákig tartó munkája közben csak néha állt meg. Ekkor karjait, ujjait tornáztatta, ropogtatta, s rágyújtott ki tudja hányadik Stambul-cigarettájára.”

Bár ismert író, de az igazi hírnevet az hozta meg számára, amikor 1911-ben egy borozóban egy vagdalkozó huszártisztól könnyedén elvette a kardját, s lovagias gesztussal átadta egy hölgynek. Ettől kezdve legendák keringtek testi erejéről, a nőkhöz fűződő kalandjairól, hetekig tartó mulatozásairól.

A világháború kitörése után katonai szolgálatra alkalmasnak találták, de nem kellett bevonulnia. Ekkor készült jelentős művei: Palotai álmok (1914), Aranykéz utcai szép napok (1916), Őszi utazások a vörös postakocsin (1917).

1918-ban a Margitszigetre költözött. Elvált első feleségétől, majd 1919-ben házasságot kötött Várady Zsuzsával.

A Szindbád-novellák hőse (aki az elbeszélő lírai hasonmása, alteregója is) végigkíséri Krúdyt egész alkotói útján. A Szindbád történetek mindig az életmű legfontosabb pontjain jelennek meg, 1911-től egészen 1933-ig, halála évéig.

A 20-as években népszerűsége csökkent, anyagi gondokkal is küszködött. Nem tartozott egyetlen irodalmi csoporthoz sem. 1927-ben kórházi ápolásra szorult, s orvosa eltöltötte addigi életformájától. 1930-ban megkapta a Baumgarten-díjat, s bár ez jelentős pénzösszeggel járt, de ez alig enyhített anyagi gondjain. El kellett költöznie a Margitszigetről. Ekkor költözött családjával Óbudára, ahol haláláig élt (sajnos, csak 3 évig). Szegénységben, nehéz anyagi körülmények között élte utolsó éveit, melyekben szinte csak a Kélli-vendéglőben eltöltött órák jelentettek örömet számára.

Kilakoltatási végzést kapott, villanyát kikapcsolták, végrehajtották zaklatták.

1933. május 12-én hunyt el, 55 éves korában. Utolsó útjára a műveit ihlető alakok - nyírségi urak, zsoké, pincérek, örömlányok kísérték el; a hivatalos Magyarország képviselői nem voltak jelen.

Krúdy Gyula a magyar irodalom legtermékenyebb alkotója, többet írt, mint Jókai vagy Mikszáth. Műveiben a mindennapok boldogsága köszön ránk, a történetek „azt bizonyítják, hogy a hétköznapiakat is meg lehet tölteni ünnepi érzésekkel, szertartásokkal.

Ezek a szertartások borítások, nekikészülések, kécsókák Krúdy regényvilágának fontos kellékei. Gavallérok emelik meg kalapjukat utólrhetetlen grandezzaival, pincérek várnak türelmesen a rendelésre, mert tudják, hogy a rendelő ismeri még a békebeli szokásokat, s közben megáll az idő, átváltozik hangulattá, melynek éppoly fontos eleme a temetési menet, mint a párolgó húsleves illata.” (Rónay László).

Benyóné Dr. Mőjzsis Dóra

„Óhegy Napok” – péntek 18.00 órákor

Gedeon Péter kiállítása

Vörös postakocsi nyomában

Építészember létemre csak 1995-ben juttam el odáig, hogy a szakmai tevékenységemet jelentő építészeti tervek, műszaki rajzok mellett - többnyire fotóim alapján - teljesen szubjektív alapon, a szememben olyannyira dekoratívnak tűnő

épületeket egy kissé másképp rajzoljam le.

Meg akartam mutatni, hogy az építésztervezőkben meglévő esztétikai tartalmak, arculat-álmok hogyan kelnek életre, hiszen a meglévő épületek már önálló egyéniségek, amely évszázados történelmi ruháikba öltözve jelennek meg: megszólítanak bennünket, beszélnek hozzánk...

12 esztendő természetével 2007 februárjában jutok el első kiállításom megrendezéséhez. Ekkorra képanyagom már változatosabb, bár az épületek továbbra is domináns elemek maradnak.

Egyes épületek ábrázolása rézkarcra emlékeztető ceruzarajz-technikával lehet egyszerre komoly és dekoratív „arculatú”, de ugyanez a rajztechnika nem biztos, hogy elviseli egy hangulatos házikó vagy épületcsoport akvarelltechnikával készült, bohókás „ábrázolást.” Palettám folyamatosan bővül, állandóan kísérletezem ceruza- és tollrajzokkal, akvarellképekkel, montázs technikával még bélyegtervekkel és sziklarajzokkal is – ámbár ez utóbbiakkal nem egészen kőkorszaki módon. A különböző rajztechnikákhoz változatos témák kapcsolódnak, a többféle ábrázolásmód pedig változatos megoldásokat eredményez.

Bár nem vagyok Óbuda lakója, édesanyám, testvérem és barátaim egy része itt él, ezért számtalan szállal kötődöm e területhez. Ennek ellenére nem ismerem annyira, mint szeretném. A városrész varázslatos, régi hangulatába merülve szeretném megmutatni azt a környezetet, amelyben Krúdy Gyula remek, magával ragadó novellái, elbeszélései születtek és amely írások hangulatát oly csodálatosan jeleníti meg a nemrég még alkotó Zórád Ernő „vándorfestő” - ahogyan ő maga emlegeti önmagát. A Krúdy-korabeli és a nem sokkal későbbi idők utcáinak, házainak, tereinek romantikáját öreg, megbarnult fényképek őrzik. Jómagam a házakat, utcákat, az épített környezet mesészerű hangulatait próbálom megragadni és a kiállításon olyan rendbe állítani, ahogy ezt egykor a vörös postakocsiról látni lehetett.

Gedeon Péter építész

„Óhegy Napok” – június 18, szombat

Kalapverseny

Kérjük az Óhegy Napok második napján, szombaton Rezeda Kázmér asztalához, a vacsorára érkező kedves vendégeinket, hogy alkalmi öltözékben szíveskedjenek megjelenni, ezzel is megtisztelve Rezeda Kázmér – Krúdy Gyula – szellemét! Kérjük továbbá a hölgyeket, hogy fantáziájukat szabadon engedve díszítsék, dekorálják kalapjaikat (virággal, gyümölcscsel, madárkalitkával), amelyekkel a vacsora végén részt vehetnek a kalapversenyen. Díjazzuk a kreativitást. A legfantáziadúsabb remekművek fotóit közöljük majd az Óhegy Hírekben!

M.K.

„Óhegy Napok” – június 18, szombat

Felhívás költőversenyre

Ismét lehetőséget adunk „rímfaragó” vagy netán költői vénával rendelkező vendégeinknek, hogy az alkalom ihlette verseiket a vacsorán előadják vagy előadassák, és ezzel „beírják” magukat az Óhegy Egyesület történetébe. Díjazzuk a Krúdy koráról, Krúdy szellemében írott költeményeket. A legjobb opuszokat, hagyományainkhoz híven, közöljük majd az Óhegy Hírekben.

Tehát tisztelt Hölgyek és Urak „verse” fel!

B.D.

„Óhegy Napok” – vasárnap délelőtt

Gyógyító Ék – Szerek

Kézműves foglalkozás

Az ember mindig kereste önmaga szépítésének lehetőségeit. A kristályokat több ezer éve használják díszítésre, a test ékesítésére, gyógyításra, ártó hatások elleni védelemre, varázslásra, kapcsolat tartásra az Univerzummal. A kristálygyógyításról szóló leírások megtalálhatók az Egyiptomi, Kínai, Inka, Kelta, Indiai írásos emlékei között.

A kristályok díszítő és gyógyító tulajdonságait szeretném egyesíteni az egyedi, személyre szabott gyógyító ékszerek készítésével. Így lehet egyetlen ékszer, testünk éke és lelkünk gyógyítója.

Évek óta rendszeresen járok rendezvényekre - a Táborhegyi Népházban is voltam - és kézműves vásárookra. Ilyenkor gyermekek és felnőttek elmerülnek az ékszerkészítés rejtelmeibe, és ebben én készséggel segítek.

Hais Zsuzsanna Boróka
ötös, kristályterapeuta

Teakatlan Teabolt
Vörösvári út 37.

A rendelőintézzettel szemben.

„Óhegy Napok” – június 19, vasárnap

Óhegy legjobb szakácsa – 2011

Óhegy legjobb sütise – 2011

Kérjük, a vállalkozó szellemű amatőr szakács- és cukrászjelölteket, hogy az Óhegy Napok harmadik napján megrendezendő főző- és sütiversenyre minél nagyobb számban jelentkezzenek június 13-ig, az egyesület titkáránál, Mikes Krisztánál (tel.: 20-886 4045), a délutáni órákban.

Készítendő mennyiség szakácsoknak 20 adag étel, a cukrászoknak egy tepszi sütemény, vagy torta.

Szakácsoknak az ételt reggeltől a helyszínen kell elkészíteni, eszközöket mindenki hoz magával. A süteményeket kész állapot-

ban, jeligés borítékkal ellátva (benn a borítékban a névvel és a sütemény címével, esetleg receptjével) kell a Népházban átadni, június 19-én, 13 óráig. Költségtérítés előzetes egyeztetés alapján.

Ajánlott szakirodalom: Horváth Péter: Vendéglátás Óbudán (az Óbudai Múzeum kiadványa) de természetesen más, a témába vágó „szakirodalom” is felhasználható.

A zsüri elnöke: Szabó Magdolna, az Óbuda-Békásmegyér Önkormányzat kulturális főtanácsosa.

M.K.

„Óhegy Napok” – péntek 17.00 órakor Saly Noémi előadása

Krúdy kedves Óbudája

Saly Noémi a Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum munkatársa. Családjának minden tagja legalább százötven éve a fővárosban él, felmenői között jeles városépítőkkal büszkélkedhet, apja és bátyja pedig újságíró volt. Nem véletlen hát, hogy a tanítás és az irodalomtörténet után érdeklődése egyre inkább a város története felé fordult, s azon belül is a kávéházakkal kezdett foglalkozni. Kedvenc írója Krúdy Gyula – a sors különös játéka, hogy munkahelye hamarosan épp abba az óbudai házba költözik, ahol az író élete utolsó három évét töltötte. Így hát „szülőfaluja”, a Tabán után most újabb izgalmas terep kínálkozik a kutatásra, s az Óbuda Múzeum meg a Vendéglátóipari között máris

meglévő jó barátság a közeli szomszédsággal nyilván még szorosabbra fűződik.

Talán lesznek olvasók, akik emlékeznek Saly pár évvel ezelőtti kiállítás- és előadás-sorozatára a Társaskörben: Krúdy karján Óbudán, a Várban, a Krisztinában, a Tabánban. Mostani előadásában is az a régi Óbuda elevenedik meg, amelyről Krúdy oly színesen mesélt. Szó kerül nevezetes vendéglátóhelyekről, ahová az író szívesen járt, sőt szökdösött esténként, a Bródy kávéház konyhájáról, de Drapcsik, a részeseges csónakos (aki pofozta az öngyilkosjelölteket), Tomasek verklis, sőt még Fábíán, a kis cigány-purdé is színre lép.

B. D.

Májusban vendégünk volt a Tintaló Bábszínházi Társulás. Az előadás után a lelkes nézőközönségnek lehetősége volt megtapintani a bábokat, a díszletet, majd kérdéseikkel faggatták Badacsonyi Angélt, minden báb mozgatóját.

Kiscelli kálvária

Múlt év szeptemberében Vízi Tihamér Egyesületünk támogatását kérte a kálvária felújításában, amit fel is vállaltunk. Azóta számos pártfogóra talált. Helyszíni bejárást tartott a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal és más érintett szervezet

részvételével, művészeket gyűjtött meg az együttműködésre. Kérésére a felújítás fő védnöki tisztét Bús Balázs polgármester úr felvállalta.

Egyesületünk kezdeményezésére, Vízi Tihamér szervezésében, május 18-án programmegyeztető tárgyalást tartottunk a Táborhegyi Népházban. Jelen volt Tauner Tibor, a Brauhaxler Egyesület vezetője, Tenk László festőművész, a T-Art Alapítvány elnöke, Szőnyi Endre szobrász-restaurátor, Seres János szobrászművész, Szabó Péter szobrász-restaurátor, a Reko Konzult Kft ügyvezetője, Mester Katalin a Kft. ügyvédje, Révai-Szabó Zsófia szobrász-restaurátor, Vízi Tihamér festőművész, aki a felújítás mozgató rugója, valamint jómagam az Egyesület képviselőjeként.

A tárgyalás célja volt, hogy a résztvevők összefoglalják az eddig elért eredményeket, a munkában szerepet vállaló szervezetek és művészek megismerjék egymás gondolatait, közösen megfogalmazzák a legfontosabb feladatokat, azok sorrendjét, és rögzítsék saját vállalásaikat.

Mint tudjuk a kálvária és a golygata esetében nincs szó életet veszélyeztető állapotról, de egyes stációk hiányoznak, a meglévők egyes részei tönkrementek, a golygata szobor részletei letörttek, az elburjánzó növényzet azokat továbbra is károsítja. Jelenlévők a legfontosabb célnak a rendeltetésszerű használhatóság mellett a műemlék értékének megőrzését, eredeti állapotnak megfelelő helyreállítását tartják.

Első számú feladat a hatósági engedély beszerzése, ehhez az építési engedélyezési és restaurálási tervek elkészítése. Ennek ismeretében megbecsülhető már a felújítás költsége is.

A pénzkezelést egy alapítvány végzi majd, amellyel az egyeztetések véglegesítésé előtt állnak. A terv és a pénzforrások ismeretében határozzuk majd meg a felújítás szakaszait és ütemét.

Brauhaxler Egyesület felajánlotta az összes stációkép megfestésének szervezését még a következő Nagyhét előtt, de jelenlévők javasolták, hogy ez kizárólag a hiányzó képek esetében történjen meg.

Első lépés tehát az engedélyezési és restaurálási tervek elkészítése és engedélyeztetése, amelyet az Óbuda-Hegyvidékiek Egyesülete és a ReKo Kft. közösen vállalt fel.

Felcsuti László

Meghatalmazás

Napjainkban egymás követik a társasházi közgyűlések, hiszen május végéig kell megtartani az éves rendes közgyűlést. Ezek a közgyűléseken gyakran nem tud jelen lenni a tulajdonostárs és ilyenkor meghatalmazást adhat más személynek a közgyűlésen történő képviseletére. De milyen szabályok vonatkoznak erre a meghatalmazásra?

Az Ügyvéd válaszol:

A meghatalmazás egyoldalú címzett jogügylet, amellyel a meghatalmazó feljogosítja a meghatalmazottat, hogy helyette és nevében jognyilatko-

zatot tegyen. A meghatalmazást el kell határolni a megbízástól. A kettő között tartalmi és szerkezeti különbség van. A megbízással szerződés, amely valamilyen ügy ellátására irányulhat. A meghatalmazás viszont nem valamilyen ügy elintézésére irányul, hanem jognyilatkozat tételére jogosít.

A meghatalmazás egyoldalú jogügylet, amely képviseletre ad jogot. A meghatalmazások többsége megbízási szerződésen alapul (Ügyvédi meghatalmazás), de alapulhat jogszabályon (Társasházi törvény), hatósági rendelkezéssel vagy alapszabályon is. A tár-

sasházi közgyűlésen való képviseletre is lehet ügyvédi meghatalmazást adni, de elegendő akár egy társ tulajdonosnak, akár egy másik tulajdonosi körbe nem tartozó személynek is, mely meghatalmazás jognyilatkozat tételére, tehát az egyes napirendi pontokban történő szavazásra jogosítja föl a meghatalmazottat. Az ilyen meghatalmazás megszűnik annak a jognyilatkozatnak a megtételével, amelyre irányult.

*Dr. Krzyzewsky Miklós
ügyvéd*

*info@krzyzewsky.hu
30-942 6535*

„Sir Karcsi”, a Kolosy tér lordja

A szépmelékű Kolosy téri piacon, amiről a nagyszerű Csukás István írt gyönyörű verset, egy valódi lordság bújik meg, Sir Karcsi birodalma. A lord, mert hiszen az volt ő, s mint ősi főrendi családjának egyik utolsó sarjaként, nemcsak birtokolta, de felügyelte is piacát. Igazi nevét sosem árulta el, amiért is mi, Újlak népe, csak Sir Karcsinak, a Kolosy tér lordjának tiszteltük egymás közt és alattvalói hódolattal tekintettünk föl, illetve le rá. Sir Karcsit ugyanis alacsony termetűnek teremtette a teremítő. Előkelőségét azonban nem titkolhatta, mert egyértelműen jelezte azt hosszúka álla, simára borotvált arca, frissen nyírt – fésült, elegánsan választékolt frizurája, térdét vereső, angol szabású tweed zakója, patyolat inge, gallérja mögött a körte-csomóra kötött, selyem nyakkendővel. Nem akármilyen jelenség volt. Arcán barátságos, picit alázatos mosoly derűje ült, és mástól soha nem látott gráciával tudott köszönteni mindenkit.

Nos ilyenkor, köszöntéseinél került elő Sir Karcsinak egy furcsa szokása. Őt csak egyszer tudta az életében előre köszönteni, de aztán soha többé. Visszaköszönt akkor, de attól fogva, már csak te tudtál neki visszaköszönni. Nagyszerű memóriával áldotta meg az ég, és te még meg sem láthattad őt a piaci forgatagban, Sir Karcsi megbiccentett fejjel, derűsen integetve már messziről üdvözölt téged. De nemcsak téged, bárkit, aki betévedve a piacra elkövette a „hibát”, hogy véletlenül előre köszönt neki.

Sir Karcsi ugyanis nemcsak egy foghegyről odavetett „Jó napot!” – al felelt, mint más halandó. Míg te ki nem léptél a látóteréből, ő hátrahátra forgatva fejét, folyamatosan küldte feléd „Kisztihandl!”-ját. Botorság volna azonban azt hinni, hogy Sir Karcsi csak köszönetni járt el a piacra. Nem! Ő volt köztudottan az idős háziasszony-nénik kosárcipelője. Végig a piacon, majd utána hazáig. Mármost a néni háza tájáig. A kosár fülébe karolva, apró, siető léptekkel követte munkaadóját pulttól – pultig, és vissza.

Így teltek békésen az évek a piacon, kofákkal, alkudozó asszonyokkal és Sir Karcsival. Mígnem aztán, hirtelen, eljött az előírások, a korszerűsítések kora. Sir Karcsi, a Kolosy tér lordja azonban nem várta meg kedves piaca pusztítását, pusztulását. Elment, mielőtt az első kotrógép beleharaphatott az öreg bódéba. Az új csarnok, ami a piacot hivatott volt pótolni, már nem tartozott ősi birtokához, ezért Sir Karcsi méltóságán alulinak tartotta volna, hogy az emeletes hodály árkádjai alatt mászkáljon. Meg aztán, az idős néni nem is jöttek az „újba-csarnokba”, hiszen már rég' más, égi piacokon alkudoztak a petrezselyemért. És az is meglehet, hogy az új csarnok új kereskedői nem nézték volna jó szemmel, amint a Kolosy tér lordja integetve szaporázza lépteit a placcon, köszönéseket küldözgetve mindenfelé, a piac népének.

Szász Kálmán

ParizsiSzallodak.hu
LondoniSzallodak.hu
RomaiSzallodak.hu

Táborhegyi piknikről

Szomszédünnep Óbuda Napján

Az Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete nagy örömmel és lelkesedéssel csatlakozott az Önkormányzat illetve az Óbudai Kulturális Központ kezdeményezéséhez, hogy saját környezetünkben hívjuk össze szomszédainkat, ismerőseinket egy kis baráti beszélgetésre, főzésre, zenére, táncra. Egyesületünknek megalakulása óta (már majdnem 20 éve) az a célja, hogy a Táborhegyen lakóknak tartalmas szórakozási és kulturális kikapcsolódást nyújtson és ápolja a hagyományokat.

Egyesületünk lelkes tagjaival már 2-3 héttel a rendezvény előtt - időt és fáradságot nem kímélve - készítettük a plakátokat, hordtuk a prospektusokat, szórólapokat. Összeállt a műsor és a "főzőbrigád" is. Beszereztük az óriás-bográcsba való zöldségeket, húsokat. A piknik napján már

kora reggel felállítottuk a party-sátrat. Az asztalok nem sokáig álltak üresen, mivel egymás után érkeztek a szomszédok, finom sütemények "társaságában". A tűzrakás, zöldség- és krumplihámozás is gyorsan haladt; segítő kézben nem volt hiány. Akinek már nem jutott munka nézelődhetett a kézműves asztaloknál, készíthetett ékszereket, emléklapokat és monogramokat. Arcfestőnk sem tétlenkedett: keze nyomán oroszlánná, cicává, lepkévé átalakult gyerekekkel és csillogó, színes virágmintákkal díszített lányokkal, asszonyokkal találkozhattunk.

A 12 órakor kezdődő táncbemutatón fergeteges rumbát, salsát, cha-cha-chát és rock&rollt láthattunk. A vállalkozó szellemű, táncos lábú nézők meg is tanulhatták az alaplépéseket. A

tánc után jölesett az időközben elkészült ínycsiklandó gulyásleves és a beszélgetés. Délután hastáncbemutató varázsolt el a közönséget, majd - a hegyen lakó ír szomszédunk jóvoltából - ír táncházban tanulhattuk meg, hogy milyen is egy igazi "Ceili", azaz "szomszéd-tánc".

Az elfáradt táncosokat 18 órától a Térszínház művészei szórakoztatták, a "Pástétom és torta" c. pajzán francia komédiával.

A napot és a szomszédünnepet a Táborhegyen és környékén élő fiatalokból alakult rockabilly blues zenekar fergeteges koncertje zárta. Az ismerősök, barátok, szomszédok egy kellemes, tartalmas szórakozással, beszélgetéssel eltöltött nap után térhettek haza. "Jövőre - és év közben is - veletek, ugyanitt!" - felkiáltással búcsúztak a vendégek, s nekünk, a piknik szervezőinek ez volt a legnagyobb elismerés. Reméljük, hogy "szomszédolóinkkal" egyesületünk további rendezvényein is találkozni fogunk!

Benyóné Dr. Mojszis Dóra

A Vasárnapi Mozi szabadságra megy

Bezárta kapuit a Vasárnapi Mozi és a Kísérleti Filmklub. De ne tessék megijedni, nem örökre. Csak arról van szó hogy a filmnézés szezonális, és egy húron pendülünk az iskolai tanmenettel. Vagyis itt a nyár, a jó idő és most már a hátsó kertben ásóval a kézben vagy a strandon kell tölteni a vasárnap délutánokat.

A május 29-i vetítéssel véget ért az idei szezon, ami nem csak azért volt különleges, mert ismét emlékeztet filmeket mutattunk be

közönségünknek, hanem azért is mert a Kísérleti Filmklub debütálásával az eddigi kétheti vetítésekkel ellentétben januártól már minden vasárnap jelentkeztünk egy, a nézőink érdeklődésére áhító műalkotással, duplájára növelve filmkedvelő vendégeink fejadagját. Számításaink beigazolódtak és nem becsültük túl a közönség jó filmekre való igényét, amit azzal bizonyítottak hogy nemegyszer megtöltötték a Népház moziatermét. Egy-egy ilyen sikeres vetítésen

felbátorodva olykor igazi különlegességek is bekerültek a programba, emlékezzünk csak Marco Ferreri Hús című művére, vagy az elsőfilmes Nacho Vigolando Időbűnőkre keresztelt formabontó kísérletére. Az említett vetítésekről meglepett arkifejezéssel távozó vendégeink is töretlen bizalommal tértek vissza egy-egy rövidebb kihagyás után, és adták át magukat a következő meglepetésnek amivel a vetítőteremben vártuk őket. Szeptemberben ismét külön-

gességekkel és ritkaságokkal várjuk a kerti munka közben és a strandon lebamult filmkedvelőket. Addig is, aki nem tud megenni jó filmek nélkül, akárcsak jómagam, annak ajánlom a művészmozik műsorát, meglepően érdekes és üdítő programmal szolgálnak a nyárra.

Ezúton szervezőtársaim, Ádám Judit és Pirchala István nevében is köszönöm lelkes érdeklődésüket, és remélem szeptembertől is számíthatunk Önökre.

Varga Szabolcs

Ismerjük fel és óvjuk természetes kincseinket!

Az egyik legváltozatosabb, **nélkülözhetetlen étkezési fűszer és gyógynövényünk**ről olvashatunk júniusi újságunkban.

Paprika (*Capsicum annuum* L.) Trópusi amerikai eredetű *burgonyaféle* egyházi természetű növényünk. Fehér virágiból fajtától függően különböző alakú, ízű, felfűjt bogvörmések fejlődnek. A fűszerpaprika fajták közül híresek a „Szegeci” és a „Kalocsai” fajták. A beérett, piros terméseit feldolgozzák és őrölt állapotban, gondosan csomagolva hozzák forgalomba. A fajták védelmében (erősebb, edesebb stb.) öröködnék, mert fontos **hungaricumok**. *Kalocsán* járva érdemes benézni a *paprika múzeumba*, ahol az amerikai eredetű növény „bevonulását” is megfigyelhetjük a magyar népi hímzések világában!

Étkezési célra számos fajtát termesztünk (pl. „Cecei”, paradicsom paprika, stb.) amelyek húsos terméseit fogyasztjuk, elsősorban élvezeti célból. Nem gondolunk arra, hogy fontos gyógyhatású élelmet eszünk! Használ vízenyő, csúsz, étvágytalanság, torokgyulladás, hajhullás ellen. A csípős fajták ízét a *kapszaicin* tartalmuk adják. Ez vérbőséget okoz, ezért gyógyászati célból pl. kenőcsökbe keverve izületi és izomfájdalmak enyhítésére használhatjuk. A zöldpaprika igen sok káliumot tartalmaz, de említésre méltó a foszfor, kalcium, magnézium, vas, cink is. A vitaminok közül a kiemelkedő a C-vitamin, az érett paradicsom paprikában a karotin, fontos a B₁, B₂, biotin, folsav tartalma is. **Szent-Györgyi Albert** szegeci kutatásai alatt fedezte fel a paprikában a C vitamint, amit

askorbinsavnak nevezett el. **1937-ben** ezért és ezzel összefüggő kutatásaiért megkapta az Orvosi és Élettani **Nobel-díjat**. Mai napig ő az **egyetlen magyar tudós**, aki ezt a magas elismerést **magyarországi tudományos tevékenységért** kapta.

Nélkülözhetetlen fűszerünk nyers fogyasztásán túl, fontos a „konyhai” felhasználása (töltött paprika, stb.). Savanyított, káposztával töltött zöldpaprika fontos téli C-vitamin bomba.

A **rántott töltött paprika** egy érdekes étel. Hozzávalók: 8 nagyobb zöldpaprika, 6 nagyobb gomba, 1 csomó metélőhagyma, 2 evőkanál zsír, 4 tojás, 3 evőkanál liszt, 1 bögre morzsa, fél csomó petrezselyemzöld, 1 fej vörshagyma, só, bors és olaj a kisütéshez. A paprikákat kicsumázzuk, gyengén sózott vízzel leforrázzuk, gyorsan leszűrjük, lecsepegtetjük. A gombát a tönkjével együtt apró kockákra vágjuk. A vörshagymát igen apróra vágjuk és a forró zsírban megfuttatjuk, hozzá tesszük a gombát, petrezselyemzöldet, megsózzuk, borsozzuk. Addig pároljuk, amíg a levét elfőtte. A felvert tojások felét a gombás keverékre öntjük és „szárazra” sütjük. Ezt a keveréket a paprikákba tömjük. A megtöltött paprikákat lisztbe, tojásba, morzsába forgatjuk és forró olajban kisütjük. Metélőhagymával megszórva rizsköréttel tálaljuk. A paprikákat zöld salátalevélen, piros paradicsom karikákkal díszítve tesszük a táltra.

Jó étvágyat kívánok!

Stollmayer Ákosné

Kerti dolgaink

Amennyiben hihetünk az előrejelzéseknek elég változatos júniusunk lesz.

- A hónap elején a gyümölcsösök egyik nagy munkája a gyümölcsritkítás. Az őszi, és kajsziaracknál kezdjük. A kész termés méreteit figyelembe véve úgy csináljuk, hogy két meghagyott termés között egy gyümölcsnyi hely legyen.
- A pajzstetvek rajzására figyelünk. A fiatal egyedek a gyenge pajzs miatt jobban reagálnak a szerekre. Ebben a hónapban erős lehet lisztharmat, és a varasodás fertőzése is.
- Szőlőben a kötözés, és hajtásválogatás ad munkát. Védekezni a lisztharmat mellett az orbánc, és peronoszpóra ellen kell.
- Dísnövényinknél ügyeljünk a vízigényre, különösen örökzöldeknel, az egyháziaknál, és a most, tavasszal ültetettéknél.
- Őszi virágzáshoz még rakhatunk el kardvirághagymát. Magasnövésű, elvirágzott évelőinket vágjuk vissza 10-20 cm között. Új hajtásokat kaphatunk.
- Az elnyílt rózsák levágásánál az utolsó megmaradt szem a töltől kifelé nézzen. Csipjük le az elnyílt futórózsák virágokat is. A csipkebogó sok energiát vesz el a növénytől. Inkább nyíljon újra. Kúszónövényeink új hajtásait erősítsük a pergolához vagy egyéb támaszához, hogy az esetleges erős szél ne tépje le, vagy törje össze.
- A gypet „csak” nyírni öntözni kell, és pótolni a tápanyagot.
- Időnként nézzük át a kertben nyaraló szobanövényeket, nem jelenik-e meg valami körkórokozó, vagy kártevő.
- Madárvendégeinknek biztosítsuk az ivó- és fürdővizet.

Jó időt, jó kertészkedést kíván:

Ort János
kertész

Brezovits László

A Föld gyermekéhez

Hosszú időken át nevelt kebeléből

Vetettünk, arattunk

Nem várt hálát, jó szót, soha semmit érte

Ehettünk, ihattunk

De mi élvezetnek, s mohó vágnak élve

Romboltunk, mulattunk

Mígnem teste ezer kínzó gyötrelemtől

Megroppant alattunk

S várhat-e most gyógyírt saját gyermekétől?

Álmodhat-e újabb boldog nemzedékről?

Árad-e majd cseppnyi szeretet feléje?

Vagy eztán is csak mocskot löknek az ölébe?

Állj meg, állj! Ne rohanj céltalan utakon

Esztelen, hasztalan!

Az, mire úgy vársz: a boldogságnak kulcsa

Szívedben benne van

Tárd ki hát szeretőn elméd a Világra

Nézz mélyen magadba

S kitágul segítőn lelkednek határa

Feletted, alattad

Az ecetfa...

...ez a bűdös, savanyú növény. Bálványfának is mondják, pedig ez egy erősakos ecetfa. Mit mondjunk. Mi, a Farkastorki utcai buszmegállónk várakozó utasai, direkt félünk tőle. Tessék ezt elképzelni. Ezt már szóvá kell tenni.

Jól mondták a szakértők, az előző havi Óhegy Hírek újságunkban, betolakszik minden-hova. Virulens egy fajta. És egyre többen vannak.

Itt nálunk, éppen a buszmegálló főle magasodó partfal szélebe kapaszkodik, több társával

együtt. Gyökereivel egyre intenzívebben nyomja az utca felé a magas, most már alaposan megrepedt partfalat. Nézegetjük minden reggel, amíg a járműre várunk, és azt mondogatjuk, hogy nőne máshova!

De ez nem, és nem. Elvitatjuk tőle ezt a bálványfa nevet. Végül is bálvány, az idol olyasvalami, amire felnézünk, esetleg valamiért tiszteljük is. Vajon ki lehetett a keresztapja ennek, és mi motiválhatta az illetőt?

Mi meg reménykedve állunk

a buszmegállóban minden alkalommal. Aggódva nézegetjük az elhaladó nagyobb járműveket, a keltett rezgésektől nem most omlik-e a nyakunkba a repedezett, rozoga kertfal.

Akkor kezdünk megnyugodni, feloldódni, amikor végre befut a busz. És mi el!

Már megint siker, megúsztuk. De jól!

Vajon áldott békeidőben, bárkinek miért is kellene a napot idegesen kezdenie?

W. Grass

Miért ne tankolnánk 100 Ft-tal olcsóbban?

Közel 30 éves autószerelői pályafutásom során folyamatosan kerestem az újabb és újabb technikai megoldásokat életünk praktikusabbá, egyszerűbbé tételéhez, mindig szem előtt tartva környezetünk és saját egészségünk védelmét. Az utóbbi években egyre bosszantóbbá vált számomra is az állandó üzemanyagár emelkedés, aminek ki tudja, hol a vége.

Ekkor figyeltem fel az E85 bioetanolra, mint alternatív üzemanyagra, ami kukoricából, illetve árpából készül. Elégetésekor annyi CO₂ szabadul fel, amennyit a növény előzőleg megkötött, ebből kifolyólag rendkívül környezetbarát. Mivel az EU támogatja a megújuló energiaforrások alkalmazását, ezért a bioetanol ára kevesebb jövedéki adót tartalmaz, így ára körülbelül 100 Ft-tal olcsóbb a benzin áránál. Tekintettel arra, hogy az E85 bioetanol

üzemanyag fűtőértéke alacsonyabb, mint a benziné, ezért ahhoz, hogy az autó 100% bioetanollal is tökéletesen működjön, többet kell belőle adagolni, ehhez viszont szükség van egy etanol-átalakító készülék beszerelésére, ami automatikusan felismeri a tankolt üzemanyag típusát és E85 bioetanol esetén megnöveli az üzemanyag befecskendezési mennyiségét. A készülék beépítése után az autó mind 100% benzinnel, mind 100% bioetanollal, illetve ezek keverékével is tökéletesen működik.

Először családjunk gépjárműveit szereltem fel etanol átalakítókkal és már az első hónapban meggyőződtem az 10 ezer Ft, amit a két tankolás alatt megtérültem. Ezután váltam a Powertuning termékek hivatalos viszonteladójává és beszerelőjévé. Ezek a készülékek szinte az összes benzines, injektoros autóba beépíthetők, kimagasló

minőségűek, az összes Európában szükséges minősítéssel rendelkeznek, 5 év jótállást biztosít a cégünk. Országszerte több száz kútnál tankolható E85 bioetanol és ez a szám egyre növekszik. Nekünk, hegylakóknak a legközelebbi és legolcsóbb bioetanol beszerzési hely a Dallas kút a Zay utcában.

További előnyei, hogy az átalakító szett nem foglal helyet, a gázüzemű autókkal szemben, ahol a palack kitölti a csomagter nagy részét, a beszerelés is több százazres nagyságrendű és még a földalatti parkolóházakba sem lehet behajtani velük. Sajnos sokan, információ hiányában, átalakító nélkül is tankolnak „felesen” bioetanol és benzint, de ez hosszútávon károsítja a motort. Egy átalakító szett ára beszereléssel együtt 44.500.- Ft, így mindenki kiszámolhatja, hogy kinek kinek mennyi idő alatt térül meg a befektetés, de ez a

szám valószínűleg nem lesz több 3-6 hónapnál. Amennyiben kedves hegylakó társaim, úgy döntenének, hogy csatlakozni szeretnének a bioetanol üzemanyag felhasználók sorába, szívesen állok ren-

delkezésükre személyesen az Erdőalja út 121. szám alatt, illetve telefonon a 20-377 1757-es számon a hét minden napján. Tisztelettel,

Kovács István
20-377 1757

Cipésmester a Kórház utcai Kispiacon

Egyre többször halljuk a rádióban, a tévében, olvashatjuk az újságokban, mi a helyzet az oktatási rendszerünkkel. Ennek kapcsán említik, milyen kevés fiatal választ valamilyen szakmát. Mennyire hiányzik a jó szakember, az „aranykező” iparos.

Pedig még nemrégiben is híres, sőt külföldön is ismert, keresett volt a magyar kispipar. Aki, az elvégzett munkájáért felelősséget vállalt, mi több büszke volt a termékeire.

Mi itt Óbudán kiváltságosak vagyunk, közvetlen környezetünkben egyre-másra igenis szép számmal találkozhatunk lelkes, fiatal, törekvő iparosokkal. Akiik tisztességgel élnek a mindennapokat, nem a gyors meggazdagodás motiválja őket.

Mi hegyiek gyakran járunk a Kispiacon. Ha elhaladunk az „Óbudai rőfös”, az Emilke mellett, a kis korridor után, balra fordulva néhány lépés után el sem tudjuk kerülni, a kedves Józsi és élete párja, Juli cipész-műhelyét.

Mint többek mesélik, a Hegyről is gyakran látogattak el hozzájuk. Vannak direkt visszatérő kuncsaft-

jaik is. Szorgos munkával szép vendégkörük alakult ki.

A műhely 2003 óta működik, egy korábbi tulajdonostól ekkor vették át. Józsi mester szakmunkásképzőt végzett. Az iskolában már a második évtől, a jó hírű ELIT Szövetkezetbe járt gyakorlatra. Itt az alapszakmán felül megtanulta az ortopéd cipők javítását is. Ez számunkra azt jelenti, hogy a már meglevő speciális cipőinket is szakszerűen tudja beállítani, javítani. Híres arról, hogy van ideje kikérdezni fájós lábaink miatt milyen problémákkal küszködünk. A szakterület ismerete igen sok beteg embernek javította már a közérzetét.

Mint mondja, mindig kiváló alapanyagokkal dolgozik, nívós munkát csak így lehet elvégezni. Mindemellett árai közepes árkategóriába sorolhatók.

A jó minőség vonzza az igényes vevőket. Igazándiból mindenki javított manapság. Egy kiváló minőségű lábbelit azért, mert jól tudják a használók, a minőségi cipő még ilyen „kitaposott” állapotában is viselhető. A fiatalok is javíttatnak cipőt, például a nők a

cipősarkakat sűrűn letáncolják, az új cipőkön pedig, gyakran kell igazítani, mivel gyakran egy számmal kisebb „vevődik”. A gyermekcipőkkel, pedig, az a helyzet, hogy a kicsik gyorsan fejlődő, alakuló, változó lábacskaikhoz kell alakítani a lábbeliket.

A szakértelem sokat nyom a latban. Mesélik, a kispénzüeken gyakran segít, hozza vissza hordható állapotba a rozoga cipőket. Becsületesen megmondja, az illető cipőt érdemes-e még megjavítani.

Ahogy Józsi úr mondja, mindent megjavít, ami befér a gép alá. Jó ideje már táskajavítással, kulcsmálással is foglalkozik. Amíg az interjú zajlott táskákat, bőrvöet is hoztak javíttatni, ezeket is örömmel vállalta. Nehéz munkát végez-

nek, kora reggeltől, az esti piaczárásig. A család elégedett, megélnék szorgos munkájuk után. Két szép, kicsi gyermeket nevelnek, nagy szeretettel.

Mint búcsúzóul elmesélte, ebben a műhelyben, ha a falak beszélni tudnának, elmondanák a sok-sok történetet, élethelyzetet, amit a kedves idelátogatók Vele megbeszélnek. Néha úgy érzi magát, mint egy lélekgyógyász, amikor emberségből türelmesen meghallgatja a problémákat, vigasztalja, esetleg tanáccsal látja el az odalátogatókat.

Legyen jó egészségük, további munkakedvük, örömeik a munkájukban.

Éljenek boldogan kis családjukkal együtt.

W. Grass

BÚTORKLINIKA A HEGYEN!

Mindenféle bútor javítása, felújítása,
antik és stílbútorok szakszerű restaurálása!

Telefon: 388 2464 vagy 20-378 8017

Iskolai Gesztenyefa

Egyszer volt hol nem volt, volt egyszer egy iskola. Annak az udvarán élt egy terebélyes gesztenyefa. Ott álldogált már évtizedek óta. Álldogált, nézelődött, elmélkedett magában és a következőkre jutott:

– Szeretném megnézni a világot. Mindig csak a kelekótya pillangók hoznak valami információt arról, mi van az utcán túl, a méhecskének egy percük sincs rám, csak tavasszal látogatnak meg, és addig maradnak, amíg a virágporomat össze nem szedik.

– Szeretnék egy kicsit szétnézni! – mondta ki hangosan, és mivel éppen telihold volt, éjfél, és egy jószágos tündér is arra vette az útját, meglelt, amit kívánt.

Először a hajszálygyökerecskék engedtek, majd a nagyobb, erősebb gyökerek és a gesztenyefa érezte, hogy már nem köti semmi, szabad!

– Istenem, elindulhatok! – kiáltotta. S a holdfényes éjszakában elkezdett lefelé ballagni az utcán. Jobbra vette az irányt és pár perc múlva egy erdőszélhez ért.

– Barátaim! Engedjétek meg, hogy bemutakozzam: az Iskolai Gesztenyefa vagyok! – és kissé meghajította koronáját.

– Iskolai?! És akkor mit keresel itt? – kevélykedtek az erdőszéli fák.

– Mi a Testvérhegyi Erdőszéli Fák hatalmas családjának a tagjai vagyunk – kissé megemelték a koronájukat, hogy magasabbnak tűnjének.

– Szabad nemesek. Mi a magunk urai vagyunk, nem iskolaiak! Egyébként is, mi az, hogy iskolai!

– Az iskola az egy olyan hely, ahova gyerekek járnak, először hat évesek és amikor utoljára jönnek, tizennégy. Először pityeregnek, aztán futkosnak, aztán van egy nagy virágos ünnepély és elballagnak. De mindig jönnek helyettük újak. Olyan ez a folyamat, mint amikor a tavasz után jön a nyár, az ősz meg a tél, mindig más és mindig ugyanaz.

– Sokat beszélsz. Mi itt nem beszélgetünk. Növünk edesem, csak növegetünk, a magunk örömeire – sziszegte a levelei között egy tölgy.

– Én szeretem hallgatni, ahogy a gyerekek beszélgetnek, játszanak, néha ordítanak, hogy gól, és szeretem hallgatni a lábacskáik dobogását, szeretem, amikor leülnek alám és az árnyékomban örök barátságot fogadnak egymásnak. Szeretem, amikor előveszik a babáikat és ringatják őket, szeretem, amikor megosztják egymással az uzsonnájukat és azt is nagyon szeretem, amikor előkapják az ugrókötelet és versenyeznek, ki bírja tovább hajtani. Szeretem, amikor kihozzák a könyvüket és egyedül akarnak lenni, nekem döntik a hátukat és belefeledkezve olvassák a regényüket. Szeretem nézni, ha a szüleik jönnek értük, és mennek hazafelé, szeretem, ha átölelik őket és vidáman összenevetnek.

– Figyelj, ha ennyire jó volt neked, miért jöttél el? – tudakozta unottan egy hárs, aki annyira mézillatú volt, hogy folyamatosan az álomság gyötörte.

A Gesztenyefa megrettent a kérdéstől.

Rászakadt a felismerés, hogy neki ott az iskola udvarán milyen jó kis élete volt. Hogy neki már most nagyon, de nagyon hiányoznak a gyerekek, az emberek, a zsvaj. Elcsendesedett és nem válaszolt.

Tudta, hogy a saját erejéből nem lesz képes visszamenni. A tündér, akinek a segítségével idejött, rég valahol a világ másik végén lóbalja a lábacskáit. Mi lesz most vele? A dölyfös erdőszéli fák nem fogadják be, ez világos. Akkor kivel fog beszélgetni?

Hosszú napok teltek el, és a Gesztenyefa nem szólalt meg.

Egyszer csak ismerős hang ütötte meg a Gesztenyefa fülét. Iskolás gyerekek nevetése volt.

– Itt vagyok! Gyerekek! Vegyetek észre! – kiabálta. De nem emberi nyelven, így csak úgy tűnt, mintha egy csintalan szélgyerek szaladgált volna a lombjában.

A gyerekek tovább játszottak.

– Haza fognak menni! És nélkülem! – zokogta a fa.

A lombja minden levele sírt, hajladozott, susogott. Annyira, hogy Dominik, aki nagyon éles megfigyelő, leállt a focizással és már csak a fát figyelte. Lassan az egész osztály odagyűlt a fa alá.

– Pont olyan ez a fa, mint ami a sulis udvarán állt – jelentette ki Roland, aki bátor és szókimondó.

– Igazad van. De nem lehet ugyanaz, hiszen a fák nem mozognak! – válaszolta Iván. Iván sok könyvet olvasott a fákról és tisztában volt a törvényszerűségekkel.

Szépén csendesen odalépett a fához Zsombi, átölelte és csak figyelt, lehuny szemmel. Sójajtásokat hallott belülről, zúgást, a fa élt, csendesen szenvedett.

– Ugyanaz a fa, ami nálunk volt – suttogetta, önmagát is meglepve ezzel a mondattal. Érezte, hogy igazat állított.

Meglepett moraj zúgott végig az osztályon.

Kilépett Szabi, lóbuszülésben helyet foglalt a fával szemben, lehunyta szemét, tenyerét felfelé fordítva ült percekig. Majd felállt, hófehér arccal suttogetta:

– Ő az! – olyan erővel mondta, hogy senki sem vetett neki ellent.

Már mindnyájan tudták, hogy ez bizony az iskolai gesztenyefa, amely valamilyen módon idekeveredett.

Akkor pedig vissza kell vinnünk a helyére! – adta ki a feladatot Toncsi. Amint kimondta, ő maga is megdöbbsent, hiszen a hatalmas eszével tudta, hogy ez képtelenség.

– Egyetértek, de hogyan csináljuk? – kérdezte Dominika, aki a gyakorlatias észjárásáról volt nevezetes.

– Rendeljünk egy kocsit, olyan markolósat, és az kiveszi földlabdástól! – kiáltotta Zsófi izgatottan, aki híres volt arról, hogy vág az esze, mint a borotva.

– Nincs annyi időnk! – mondta szinte sírva Molnárfi Matyi, aki egész idő alatt szorosan ölelte a fát, már átérezte minden kínját. – Szinte haldoklik! – sóhajtott.

Brigi odarohant a fához és sugdosni kezdett neki, akik közel álltak hozzá hallották a meséjét az erdei gombákról, a tavasz illatáról, és arról, hogy milyen fontos az embereknek az, hogy éljenek a fák.

Gabesz a fa elé állt és élete legcsodálatosabb tornagyakorlatát mutatta be, kézenállva körbesétálta, s amikor körbeért talpra ugrott, csinált pár szaltót és pörgést. A Gesztenyefa elnevette magát örömeiben. Tapsoltak a levelei.

Kristóf a fa elé állt, csak nézte a gyönyörűszip, kifejező szemével, és azt mondta neki:

– Nem hagyunk magadra, bízzál bennünk! Ne add fel!

Mázi Matyínál mindig van ceruza és rajzlap, ő pár perc alatt lerajzolta a fát, és mellé a gyerekeket, amint átölelik. Csodálatosan sikerült. Barni elkérte a rajzot Matytól és felemelte, ahogy csak bírta, kiáltott, ahogy csak a torkán kifért, hogy hallja meg az összes pici kis ág, amit mond:

– Látod? Így szeretünk! Fontos vagy nekünk és hiányzol, gyere velünk haza! – Barni nagyon szívhez szólóan tud szólni, s mert sokat olvas, megvan a megfelelő szókincse is hozzá.

A fa most már komolyan odafigyelt. Szinte levegőt is alig vett. Érezte, hogy lesz valami eredménye ennek a sok szeretetnek, ami árad felé.

Gábornál volt egy gitár, elővette és lenyomott egy olyan AC/DC számot, hogy az erdőszéli fák is fölkapták fejüket meglepetésükben. Olyan szárnyaló volt a zene, hogy Cinti hirtelen táncolni kezdett, kecsesen és elbűvölően, a füvek hajladoztak vele együtt. Titi pedig szívhez szólóan énekelt kezdett angolul, méghozzá tökéletes kiejtéssel.

Rómeó a maga intelligenciájával felismerte:

– Most van itt a Pillanat. Ha most jót akarunk, egy emberként, összefogva, az meg fog valósulni.

Ekkor előlépett Réka, megfogta a mellette álló osztálytársa kezét és odamentek a fához, lassan mindenki csatlakozott hozzájuk, átölelték a fát, és a csendben Réka azt suttogetta:

– Gyere!

A fa érezte, hogy a hajszálygyökerei elengednek, a főgyökerei engedelmesen emelkedni kezdenek, és mintha járkálásra lettek volna teremtvé, lassan elindulnak hazafelé.

A gyerekek fogták az úton végig, szépen bepréselődtek a kapun, odamentek az udvar sarkába és mintha semmi különös nem történt volna, megvárták, amíg kényelmesen elhelyezkedik.

A tanító néniük beszélni kezdett:

– Nagyon, de nagyon büszke vagyok rátok. Nem sok osztály lett volna erre képes. Tudtok érezni, együtt érezni valakivel. Megtanultátok kifejezni a szeretetet. El fogjátok tudni mondani majd a körülöttetek élőknek is, hogy fontosak nektek és szeretitek őket, képesek vagytok felvidítani a búslakodókat, továbbadni, használni a tehetségeket. Gratulálok!

Kriszta néni
az erdőaljás 3. b osztályfőnöke

Udvarok a kastély körül

Ragyogó napsütés köszöntött ránk április utolsó napján, megmutatva, milyen lehetne egy igazi tavaszi nap, ha az ózon, meg a globális..., meg a satöbbi, satöbbi... Az Óbudai Múzeum és Könyvtár „Itthon Óbudán” programja keretében rendezett, pincepörkölt-főzőversenyre jobb időben és jobb helyen nem is kerülhetett volna sor, mint itt, a Zichy palota környezetében. Az eddig is sok, hangulatos rendezvénynek helyt adó udvarok most sem hagyták cserben a szervezőket. A bográcsokban rottyogó, fortyogó finomságok már magukban is otthonos hangulatot kölcsönöztek a Zichy palota patinás előterének, mindezt még aláfestette a fiatal „zenészbanda” szolgáltatása jóízű, táncra, nótázásra csábító schramli. A zenészek mögül, lám, kikukucs-kált a Kobuci is, udvarán az öreg fák alatt hűs pihenést adó asztalokkal, lócékkal.

Udvarról udvarra kószálhatott, mulatozhatott a nagyérdemű, amikor éppen nem akarta zavarni a főzésben teljesen elmélyedt szakácsokat. Én is ott böklészvén, összeakadtam, többek között, jó barátommal, Terebessy L. Földdel, aki, jó szokása szerint elhívott, és megmutatta a számomra is nagyon kedves, harmadik udvart, benne a legújabb szobraival. Mindig örülök, ha ide beszabadulhatok, és nézhetem a játékos, vidám kőfaragásait, kompozícióit. Most a „Nemzet asztala” nevű munkájával örvendeztetett meg, amit Brüsszelnek készített ajándékkul hazánk idei, uniós elnöksége alkalmából. Aztán jókedvűen, a visszatérési ígéretét véve elbúcsúztam barátomtól. Jőmagam, soha jobbkor, már az elkészült pince pörköltet díjazására, majd felfalására értem vissza a palota elé. Itt és ekkor ötlött fel bennem mi lenne, ha Óbuda derék népe nevet adhatna kedvenc kastélya kedvenc udvarainak. Most így, egy napon bebarangolva az udvarokat, gondoltam, mennyire a miénk, óbudaiaké lehetne ez a patinás műemlék kaszárnya és palota, öles, öreg faóriásaival hívogató udvaraival. Talán, ha mi adhatnánk nevet az udvaroknak, keresztszülőként többet örödnénk velük, és egy-egy jeles alkalommal, meg máskor is, gyakrabban érezhetnénk jól, otthonosan magunkat és egymást.

Szász Kálmán

A középkori Óbuda

6. rész

Virtuális sétánk utolsó állomása a Margit kápolna ill. templom, amely a mostani Szt. Péter és Pál plébániatemplom helyén állott.

A kápolna, amely a fehéregyházi templom leányegyháza volt, a 13. században épült. Első említése 1269-ből származik. Az 1355-ös város-megosztás alkalmával a királynéi városrész plébániája lett. Ezt a szerepét a török időkig megőrizte. Plébánosainak, akik közül többen is szerepelnek a fennmaradt oklevelekben (1370-ben, 1390-ben, 1493-ban), a budavári plébániatemplom plébánosaival megegyező jogaik voltak.

A kápolna a fehéregyházi nagyút ill. annak Dunához vezető folytatása vonalában, a róla elnevezett Szent Margit utcában állt. Egy 1468-as oklevél szerint ez az utca metszette a már említett középkori piacteret. 1451-ben a klarisszák egykori udvarbírója, Péntek Mátyás végrendeletében 10 forintot hagyott a Margit egyház építésére.

A templomtól délre ill. nyugatra lehetett a középkori temető: ezt az 1974-ben folytatott ásátás során (Csorba Csaba) előkerült bolygatott sírok tanúsítják. A templom részletesebb kutatására a meglévő plébániatemplomban sajnos nem volt lehetőség. A templom oldalánál színes kövek jelzik a középkori előd egykori falait.

A Margit kápolna a 16. században az óbudai keresztény lakosság temploma is volt. A török idők után, a 18. sz. elején a középkori templom romjainak felújításával készült el egy ideiglenes kápolna, aminek a helyére építették - 1744-49 között - a ma is látható barokk főplébániatemplomot.

A Margit kápolna azért is említésre méltó, mert feltehetően Antonio Bonfini végső nyughelyéül is szolgált, aki Mátyás király történetírója volt. Eredetileg Beatrix kíséretével érkezett ide, s egy ideig a királyné felolvasója volt. Corvin János iránti szimpátiája miatt kiesett a királyné kegyeiből, s átmenetileg visszatért

A főplébánia templom Margit kápolnát jelző oldalánál elhelyezett Bonfini emléktábla részlete - Seres János szobrászművész alkotása

templom Margit kápolnát jelző oldalánál látható.

Ránk maradt korabeli feljegyzések szerint a következők vers latin változata állt egykor Bonfini sírján:

„Bonfini nyugszik e sírban alant, Picenonak a sarja Tisztesség, tudomány, szép szó volt az övé.

Csontjai fekszenek itt, de az ő történeti műve Már a magyar földé, s ennél semmi se több.”

Így hát végére értünk virtuális középkori sétánknak. Ha Óbudán sétálnak, gondoljanak az egykori királyi, királynéi város előkelő és szegényebb lakóira, akik itt éltek mindennapjaikat, születtek, tanultak, házasodtak, dolgoztak, kereskedtek, intézték peres ügyeiket, piacra és templomba jártak, de vigadtak is, ha volt rá alkalmuk. Vagyis - bár 4-500 évvel ezelőtt - de úgy éltek, ahogy mi, kései utódai!

A város és az ő emlékeztetükre álljon itt egy idézet Vas Istvántól, mely tulajdonképpen minden egykor volt 's a ma is álló városra vonatkozik:

„Kibagy a város köszíve,

De meg nem áll soha.

S ha minden követ lerontaná a Végzet valaha, Az Időben épül újra fel, mert van hozzá joga!”

Benyóné Dr. Mojszis Dóra
régész, muzeológus

Kisbojtár étterem

A Bojtár utca 29-ben találjuk. Szerkezete arról árulkodik, hogy valamikor egy családi ház volt. Két belső terme van. Az előkertet fedett kerthelyiséggé alakították. A berendezés kellemes, szolid. A falakon színes plakátok és egyéb díszítőelemek. A kínai csillár-ventillátorok nem iparművészeti remekek.

Egy pohár Krusovice sörrel kezdtem. Kiváló minőség. Kapható ezenkívül Gösser is, csapolva.

Lemondva az előételről, pedig volt választék - Jókai bablevest kértem. Vendégloői vizsgálódásaim eddigi legjobb választása volt. Minden kanálmerítés újabb ízeket varázssolt a számba, és minden íz egyszerű volt. Hogy lehet egy „vacak bablevés” ennyire színes?

Leves után egy olaszrizlinget ittam, Balatonfüred-Csopak borvidékről, a Horváth Borház kiváló borát. Becsületes, szép bor.

Következőként, egy cigánypecsenyét kértem, amit ugyan nem tartok egy nagy ételnek, de a bablevés

kiválósága után arra gondoltam, hogy most talán megbarátkozunk. Sajnos nem így történt. Meg se közelítette az előző élményt.

Ehhez Cabernet Sauvignont ittam, ami olyan kiváló volt, hogy rögtön még egy pohárral kellett meginnom. Szintén a Horváth Borház remek alkotása. Egy igazi csoda.

A jó befejezés érdekében megettem egy hatalmas palacsintát, áfonyadzsemmel töltve.

Remek volt.

Összegezve: ez a vendéglő jó, és családoknak is ajánlható, mert igazán vendégként bánnak az emberrel.

Hazafelé azon gondolkodtam, hogy mostanában több vendéglő is saját borással, borászattal kötelezi el magát. Ez nagyon jó. Ha még saját, beszállító kerétszét és állattartót is választhatnának az lenne az igazi megújulás útja.

Pirchala István

Fogyasztóvédelmi vetélkedő a suliban

2011. május 19-20-án a felsősöknek fogyasztóvédelmi vetélkedőt tartottunk. A versenyen számot adtak arról, hogy mit tudnak a fogyasztóvédelemről, mennyire tudatos vásárlók és mennyire tudják az igazukat megvédeni az eladókkal szemben. Az első nap szituációs játékokon vettek részt, melyben azt értékeltük, hogy mennyire tudnak érveket-ellenérveket felsorakoztatni érdekeik védelmében. Kiderült, hogy mennyire talpraesettek és az is, hogy vannak tapasztalataik, nyilván a szülőkkal való vásárlás kapcsán.

A második napon totót töltöttek ki és magyar termékeket gyűjtöttek. Az összesített eredmény a következő volt:

1. hely: 7. osztály, 2. hely: 8. osztály Sajt csapata, 3. hely: 8. osztály Király csapata, 4. hely: 5.a osztály, 5. hely: 5.b osztály, 6. hely: 6. osztály.

Klug Ildikó

Angol szalon

Idén is nagy izgalommal, lelkesen készültünk a hagyományos angol szalonra.

A műsor nagyon érdekes, változatos volt. Láthattunk és hallhattunk vidám jeleneteket, állatmeséket, egy kis rocktörténetet és a kisebbektől sok-sok dalt és mondókát. Vendégünk volt néhány percre egy igazi kutyus, Kifli is. Ebben az évben sem maradtak el a szép szavaltatok és a képes élménybeszámolók sem. A délután egyik színfoltja a hetedikesek bábelőadása volt, ami kicsiknek és nagyoknak egyaránt tetszett.

A lelkes közönség jutalma egy kis közös teázás és két óra felhőtlen szórakozás volt. Köszönjük minden szereplőnek a vidám, színvonalas műsort.

Szánáné Misuth Zsuzsanna

Kedves Olvasók: mai és egykori Szülők, Diákok, Hegylakók, segítők Szimpatizánsok!

Mikor megszakad a szív... Érezték már?

Azt mondják, nem is tud fájni, pedig ennél nincs is nagyobb hazugság a világon.

Beléd hasít, úgy érzed, vége mindennek. Hiába van szerető családod, sok barátod, üressé és hihetetlenül magányossá válsz, ha belegondolsz, hogy ami eddig kitöltötte napjaidat, örömet, boldogságot, sikert, szeretetet, csupa pozitív visszajelzést nyújtott számodra, az megszűnik.

Nyugdíjba megyek, tehát elbúcsúzom és megköszönöm a számtalan örömteli pillanatot

és a megértést, a segítséget a gondok megoldásában. Az emlékek lassan kitöltik az űrt szívembe, és örökre melegen tartják, mert barátsággal válunk el. Gondolataim és remélem tetteim is hasonlóak, mint az ismeretlen szerző szavai:

*„A barátságot mondhatjuk egy kertnek,
melybe sok-sok kis magot elültethetsz.
Kedvesség és nevetés a locsolás,
s a szeretet lesz a kinyíló virág.
Türelem, megértés, gyengéd figyelem
napsütésnél jobban melegítenek.
Így nem hervad a szeretet virága,
s aki ültette, örökké csodálja.”*

Köszönettel:

Marótiné Horváth Gizella

Éljen a grund!

A Pál utcai fiúk nyomában

Bizonyára sokunk egyik legkedvesebb kötelező olvasmánya Molnár Ferenc halhatatlan regénye.

Egy szép májusi napon az ötödikesekkel útra keltünk, hogy a Pál utcai fiúk nyomába eredjünk. Végigjártuk a regény helyszíneit, megnéztük Szanyi Péter Pál utcai fiúk szobrát.

Ellátogattunk Molnár Ferenc és a Pál utcai fiúk egykori iskolájába a Lónyay utcába, a Szent-Györgyi Albert Általános Iskola és Gimnáziumba. Viki néni, az iskola könyvtárosa vezetésével megnéztük a Pál utcai fiúkról és Molnár Ferencről készült kiállítást, melyet a Petőfi Irodalmi Múzeum anyagából állítottak össze. Nagyon sok érdekességet láthattunk, például Csónakos bizonyítványát, korabeli játékokat, a Pál utcai fiúk zászlóját, Csónakos zsebét, Molnár Ferenc eredeti kéziratát, korabeli fényképeket, osztályképeket és még sok-sok izgalmas dolgot.

A grundon összecaptak a Pál utcai fiúk és a vörösingesek. A fűvészkeri séta és „fürdés” után kicsit fáradtan értünk haza.

Ez a nap mindannyiunk számára emlékezetes marad.

Szánáné Misuth Zsuzsanna

Az „Indián” (szül: Horváth Pál, az Óbudai SE vezetője) megbíta iskolánk minden egyes osztályát egy kis Dunai bajókázásra. Az általa épített gályán egészen a Szentendrei-szigetig jutottunk. A gályázást feszült figyelem kísérte, mindenki feledhetetlen élménnyel gazdagodott.

Gyereknapi alkalmából a 3.b osztály az óbudai szaléziák focipályájára látogatott. A meccs végén hatalmas adag fagyalt lett megfáradt bajnokok jutalma.

AZ EGYESÜLET HÍREI

„Egynek minden nehéz,
sokaknak
semmi sem lehetetlen”

„Lengyel, magyar két jó barát...”

Az Óbuda Hegyvidék Egyesület tagjai hét évvel ezelőtt elhatározták, hogy kirándulásokat szerveznek a szomszédos országok magyarlakta területeire. Eddig hat alkalommal “szomszédoltunk”. Ebben az évben egy távolabbi országot látogattunk meg, de úgy gondolom, ez a kirándulás is beleillett terveinkbe, éppen a címben jelzett régi szőlés kapcsán.

Május 21-én indultunk Lengyelországba, a történelmi Galícia nyugati felébe.

680 lépcsőn jutottunk le a fantasztikus szépségű a wieliczki sóbányába, egy bájos lengyel hölgy kalauzolt bennünket Krakóban,

láthattuk, milyen Zakopáne napsütésben, megnéztünk néhány kastélyt, várat, többek között Debnót, ahol Balassi Bálint vendégeskedett. Láttunk skanzen, ikonmúzeumot, és nem utolsósorban néhány szépséges fatemplomot, melyek mind a világörökség részei.

Az útra alaposan felkészültünk, hiszen idegenvezető segítségét csak Krakóban vettük igénybe. Tájékozódunk természetesen friss útikönyvekből, s egy-egy témából útközben tartottunk egymásnak ismertetést. Szó esett a lengyel történelemről, ezen belül Galiciáról, a lengyel-magyar történelmi kapcsolatokról, a

sóbánya keletkezésének geológiájáról, a fatemplomok építésének módjáról, Balassi lengyelországi kapcsolatairól. Ha szükség volt rá, akkor egyik kedves útítársunk tolmácsolt is.

A hangulat kitűnő volt, s úgy gondolom mindannyian gazdagabban tértünk haza erről a kirándulásról. S végül egy kis mese a lengyel-magyar barátságról. Egyik útítársunk peracet vásárolt. Az árus megkérdezte tőle, melyik ország fia. Hallván, hogy magyar, a peracet ajándékba adta. Mit gondol a kedves olvasó, vajon igaz ez a történet?

Lovász Ágnes

Állandó programok a Táborhegyi Népházban

1037 Budapest, Toronya u. 33.

Jóga mindenkinek	hétfő 17-18.30, csütörtök 9.00-10.30 h
Társastánc felnőtt kezdő	hétfő 19.00-20.00 h
Társastánc felnőtt középhaladó	hétfő 20.00-21.30 h
Társastánc felnőtt haladó	hétfő 20.00-21.30 h
Társastánc ifi haladó	szerda 17.30-19.00 h
Zenebölcsi	második kedd 10.00-11.00 h
Gyermek torna	kedd, csütörtök 17.00-18.00 h
Női torna	kedd, csütörtök 18.00-19.00 h
Férfi torna	kedd, csütörtök 19.30-20.30 h
Pilates torna	szerda, péntek 8.00- 9.30 h
Bridzs klub	szerda 18.00-22.00 h

Egyesületi iroda nyitva tartása: szerdán 17.00-19.00 h-ig, a hét többi napján előre egyeztetett időpontban: Mikes Kriszta, tel.: 20-886 4045. Gondnok: Kiss Gabi, tel.: 20-886 2636. Bejárat a Népház udvaráról.

Képviselőink fogadóórái:

Menczer Erzsébet a hónap első csütörtökén 16.00-18.00 h - Fidesz Iroda, Kaszásdűlő utca 7. (t: 367-8791), Sáringer Kálmán a hónap első keddjén, 17.00-18.00 h - Táborhegyi Népházban, Szepessy Tamás a hónap harmadik szerdáján 16.00-18.00 h - Fidesz Iroda, Kaszásdűlő utca 7.

Jablonka park tavaszi takarítása

Tavaszi takarítást tartottunk a parkban. A takarítás előtt kérésünkre az Önkormányzat szerződött cége lekaszált a fűvet. Megjegyzem, a fűnyírás házilag nem végezhető, mivel a meredek lejtőn csak önjáró fűnyíróval lehet dolgozni, amivel egy háztartás nem rendelkezik.

A meghirdetett napon sajnos nem sokan voltak. Elmaradt a szokásos lelkesedés és a szomszédság. Munka viszont akadt bőven. Sajnos a parkot sokan személtelrakónak használják, több zsák sített lapátoltunk össze. Kigyomláztuk a fészület körüli ágyást, a cserjés területeket is megtisztítottuk, a gyalogjárda térkő burkolatát megszabadítottuk az elburjánzó gáztól. Néhány fa kergét a fűkasza megroncsolta, szép lassan ki is száradtak. Négy fát kellett kivágni, de tervünkben van őket ősszel pótolni.

Idén az Egyesület nem tud a parkfenntartáshoz anyagilag hozzájárulni, kizárólag az önkormányzat támogatására számíthatunk, és arra, hogy az önkormányzattal szerződött cég kellő gyakorisággal és figyelemmel végzi szerződésben vállalt kötelezettségeit. Még így is marad nekünk munka bőven.

F. L.

ÓHEGY-HÍREK

HAVILAP (MKM 226.674/1998)

Kiadja:

Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete,
1037 Bp., Toronya u. 33. Telefon: 430-1326
E-mail: egyesulet@ohegy.hu,

web: www.ohegy.hu

Felélős kiadó: Felcsuti László elnök.

Szerkesztő: Mikes Kriszta.

Hirdetésefelvétel: Óhegy Egyesület.

Telefon: 430-1326

Előkészítés: Petit Typo Bt.

Nyomás: MédiaPress 1990 Kft.

Megjelenik: 3000 példányban

ÓBUDAI HEGYVIDÉK INGATLANIRODÁJA

Ingatlanirodánk tevékenysége változatlanul az Óbudai hegyvidék ingatlanjainak (építési telkek, családi házak, újjépítésű és használt lakások) értékesítése és bérbeadása.

ÓBUDALUX INGATLANIRODA

Testvérhegy, Táborhegy, Remetehegy, Mátyáshegy

E-mail: obudalux@oi.hu
Web: www.obudalux.hu
www.remetehegyi.hu
www.taborhegyi.hu

Cím: 1037 Budapest, Erdőalja út 46.
Telefon: +36 30 696-696-9
+36 1 242-1096

Forster Judit
irodavezető-építész

Hívjon bizalommal: 30/696-696-9 Nettó jutalékunk: 2,5%

Összesített ingatlankínálatunkat itt találja: www.obudaihegyvidek.hu • www.oi.hu

Kínálatunkból:

- **PRÉMIUM MINŐSÉGŰ** újjépítésű lakások, busz közelében.
Ár: 650 E Ft/m²
- Táborhegyi úton – 2002-ben épült, igényes, 5 szobás sorházi lakás, ahol az alsó szint önálló irodaként használható.

Ár: 69 M Ft + garázs és tároló

- Erdőalja úton – Feng-Shui elvei szerint átalakított szuperpanorámás 254 m²-es, 6 (7) szobás ikerház, 720 m²-es telken. **Ár: 78 M Ft**
- Testvérhegyen – 1890 m²-es építési telek, mely két különálló társasház építésére alkalmas! **Ár: 69,9 M Ft**
- Erdőalja úton lévő, 2 szeparált lakásos családiház, 1000 m²-es telken. **Ár: 87,9 M Ft**
- Erdőalja úton lévő ikerházak **Ár: 65 M Ft körül**

Amit/akit keresünk:

- Újszerű, panorámás, 5 szobás családi házat **110 M Ft-ig**,
- Buszmegállóhoz közeli, panorámás építési telkeket **60 M Ft-ig**,
- Bérelhető újszerű lakásokat és házakat, különböző méretben és árban.
- Ikerház építéshez társat, 1052 m²-es telek beépítésére, **35 M Ft-os** telekhányaddal,
- ÉDEN Villaparkban lévő lakásokat.
- EXTRA PANORÁMÁS ÉPÍTÉSI TELKET Táborhegyen, vagy Remetehegyen, jó közlekedésnél, exkluzív környezetben **100 M Ft-ig**,
- Kis lakásokat, **30 M Ft** körül.
- Osztatlan telekdarabot, kis cs. ház építésére, **30 M Ft körül**

ÓBUDA HEGYVIDÉK INGATLANIRODA

Remetehegyi úti ingatlanirodám tevékenysége Óbuda hegyvidéki ingatlanok értékesítése és bérbeadása.

Sági Magdolna
irodavezető

Iroda: Remetehegyi út 52.
Tel/fax: 1-388-5919
Telefon: 06 30 378-5113

AKTUÁLIS AJÁNLATAIM:

ELADÓ! II. kerületben, csendes kis utcában, a Guyon közben 51 nm-es, É/Ny-i tájolású felújítandó öröklakás. **Ár: 18,5 M Ft**

ELADÓ! A Toboz utcában 70 nm-es, panorámás, egyedi fűtési Nappali + 2 hálósobás öröklakás, gépkocsi beállással. **Ár: 29,9 M Ft**

Életreszóló látás

ACUVUE®
BRAND CONTACT LENSES
SEE WHAT COULD BE™

**MÁJUS 23 –
JÚNIUS 30.
-30%**

**Védje szeméit
a káros UV sugárzástól!**

**Vásároljon 2 doboz UV-szűrős
ACUVUE® kontaktlencsét†
és napszemüveget
30%-os kedvezménnyel!***

Lens Optika Eurocenter

1032 Budapest, Bécsi út 154.
I.em. Alexandra könyvesbolt mellett
Telefon: 1/43-74-629
Nyitva tartás:
H-Szo: 10-20 óráig
Vasárnap: 10-18 óráig

* A tájékoztatás nem teljeskörű, további részletekért keresse fel az optikát. † Az UV-szűrős kontaktlencsék nem helyettesíthetik az UV-szűrős napszemüveget, mivel nem fedik le teljesen a szemet és annak környezetét. A 1-DAY ACUVUE® TruEye™, a 1-DAY ACUVUE® MOIST®, az ACUVUE® OASYS® with HYDRACLEAR® Plus és az ACUVUE® OASYS® for ASTIGMATISM a Johnson & Johnson Vision Care, a Johnson & Johnson Kft. divíziójának bejegyzett védjegye. ©JVCV 2011.